

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudkyň JUDr. Zory Šmolkové a JUDr. Miroslavy Honusové ve věci

žalobce: **M. H.**
t. č. Věznice – Heřmanice, Orlovská 670/35, P. O. BOX 2, 713 02 Ostrava
13

zastoupený T. A. S., obecným zmocněncem
t. č. Věznice – Mírov, P. O. BOX 1, 789 53 Mírov

proti
žalovanému: **Okresní soud v Ostravě**
sídlem U Soudu 6187/4, 708 82 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 4. 2021, č. j. EP 415/2015, ve věci daňové exekuce

takto:

- I. Rozhodnutí Okresního soudu v Ostravě ze dne 8. 4. 2021, č. j. EP 415/2015 se **zrušuje** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci se náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou, doručenou Krajskému soudu v Ostravě dne 29. 4. 2021, domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 4. 2021, č. j. EP 415/2015, kterým byl zamítnut jeho návrh na zastavení daňové exekuce nařízené exekučním příkazem Okresního soudu v Ostravě č. j. EP 415/2015 ze dne 7. 5. 2015 na úhradu pohledávek v celkové výši 54 827,50 Kč. Žalobce nesouhlasí s žalovaným, že tvrzené skutečnosti nenaplňují žádný důvod zastavení exekuce, neboť mají být podřazeny pod ustanovení § 181 odst. 2 písm. i) zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu (dále jen „daňový řád“) za použití § 290 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“). Žalobce není ve výkonu trestu odnětí svobody od 19. 12. 2018 pracovně zařazen, nemá žádný příjem, a proto má být exekuce zastavena podle § 290 odst. 1 o. s. ř.
2. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby a odkázal na argumenty uvedené v napadeném rozhodnutí.
3. Krajský soud poté, co zjistil, že žaloba byla podána včas ve lhůtě dvou měsíců po doručení písemného vyhotovení rozhodnutí žalovaného žalobci, tedy v souladu s ustanovením § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s ustanovením § 75 odst. 2 s. ř. s. v mezích žalobních bodů a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
4. Z předloženého správního spisu krajský soud zjistil, že žalobce navrhl žalovanému dne 6. 4. 2021 zastavení daňové exekuce nařízené exekučním příkazem Okresního soudu v Ostravě č. j. EP 415/2015n ze dne 7. 5. 2015. Uvedl, že se nachází ve Věznici Heřmanice od 19. 12. 2018 a po celou dobu není pracovně zařazen, což dokládal potvrzením věznice. Tím byl podle něj naplněn důvod zastavení daňové exekuce podle § 181 odst. 2 písm. i) daňového řádu za použití § 290 odst. 1 o. s. ř.
5. Žalovaný o žádosti rozhod nyní napadeným rozhodnutím, v němž uvedl, že „není důvod k zastavení exekuce, když je předpoklad, že by dlužník mohl být opět pracovně zařazen a splácet své dluhy. Dlužník ve své žádosti neuvedl, zda existují překážky v jeho případném pracovním zařazení (...) je zde minimálně fiskální zájem státu na tom, aby zmíněný dluh byl co nejdříve poté, co se stal splatným, uhrazen“.
6. Podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s., *soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí.*
7. Nepřezkoumatelností rozhodnutí pro nedostatek důvodů se rozumí zejména nedostatek důvodů skutkových, kdy se správní orgán pro posouzení významnou skutečností vůbec nezabýval (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2003 č. j. 2 Ads 58/2003-75). Nepřezkoumatelností pro nedostatek důvodů je rovněž situace, kdy se správní orgán nevypořádá s námitkami účastníků řízení, ledaže je z odůvodnění rozhodnutí jako celku zřejmé, jaký má správní orgán náhled na ty aspekty dané věci, na které poukázali

[Sem zadejte text.]

účastníci řízení, a proč je považuje za liché, mylné či vyvrácené provedenými důkazy (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 7. 2009, č. j. 9 As 71/2008-109, ze dne 4. 2. 2010, č. j. 7 Afs 1/2010-53).

8. V nyní posuzované věci žalobce svůj návrh odůvodnil tím, že nebyl od 9. 12. 2018 ve věznici pracovně zařazen, což považoval za jiný důvod zastavení exekuce ve smyslu § 181 odst. 2 písm. i) daňového řádu, vyplývající z § 290 odst. 1 o. s. ř., podle kterého (ve znění do 31. 12. 2021) *soud zastaví na návrh plátce mzdy nebo povinného nařízený výkon rozhodnutí srážkami ze mzdy, když povinný po dobu jednoho roku nepobírá mzdu buď vůbec nebo alespoň v takové výši, aby z ní mohly být srážky prováděny.*
9. Žalovaný v napadeném rozhodnutí na tuto tvrzenou skutečnost a žalobcovu právní argumentaci nijak nereagoval. Nezabýval se ani tím, zda žalobce skutečně nepobírá žádný příjem po dobu, jak tvrdí, ani tím, zda je tato situace podřaditelná pod § 290 odst. 1 o. s. ř., ani tím, zda ji lze považovat za jiný důvod, pro který nelze v daňové exekuci pokračovat ve smyslu § 181 odst. 2 písm. i) daňového řádu. Argument, že žalobce může být pracovně zařazen v budoucnu a že je zde fiskální zájem státu na vymožení exekuce, na stěžejní tvrzení žalobce, na kterém svůj návrh na zastavení exekuce vystavěl, neodpovídá ani implicitně. Jde přitom o vadu, která znemožňuje přezkum napadeného rozhodnutí, neboť z něj není zřejmý názor žalovaného na žalobcem uplatněný důvod zastavení exekuce. Krajskému soudu proto nezbylo, než napadené rozhodnutí zrušit pro nepřezkoumatelnost, přičemž k nepřezkoumatelnosti rozhodnutí přihlédl i bez návrhu (viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 3. 2011 č. j. 7 Azs 79/2009-84), a napadené rozhodnutí zrušil bez jednání podél shora citovaného § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. V dalším řízení žalovaný uvede svůj názor na žalobcem předestřenu argumentaci, tedy zda pracovní nezařazení žalobce od 19. 12. 2019 lze považovat za jiný důvod pro zastavení exekuce podle § 181 odst. 2 písm. i) daňového řádu ve spojení s § 290 odst. 1 o. s. ř.
10. V řízení byl plně procesně úspěšný žalobce, kterému v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. vzniklo právo na náhradu nákladů řízení; plně procesně neúspěšnému žalovanému právo na náhradu nákladů řízení nevzniklo a soud mu ho proto nepřiznal (výrok II.). Vzhledem k tomu, že podle obsahu spisu žalobci žádné náklady řízení nevznikly, soud rozhodl tak, že žalovanému náhradu nákladů řízení nepřiznal (výrok III.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 21. července 2022

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje T. B.

[Sem zadejte text.]

Shodu s prvopisem potvrzuje T. B.